

XXX.

Betræknings

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lyendelov af 10de Maj 1854.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 10de Februar 1897.)

Udvalget finder det rigtigst først at gøre nogle Bemærkninger angaaende de for Lyendeforholdet gældende materielle Retsregler, for saa vidt de berøres af nærværende Lovforslag. Disse ere:

1) For Gældsfragaafestilfælde findes en utvivlsom Regel i Lyendelovens § 38.

Lyendeforholdet fortsættes med Boet, jfr. den lignende Regel om Lejeforhold i Konkurslovens § 17 — og Lyendets Forbring er fra Konkursen et Massekrav, for Tiden før Konkursen privilegeret efter Konkurslovens § 33 II. f. Afstediger Boet Lyendet uden lovligt Barsel, ifalder det Ansvar efter Lyendelovens § 38 eller § 46. Kun eet Spørgsmaal henstaar som tvivlsomt, nemlig om Lønningen for den indehavende Periode skal tages som en Helhed, og om den i saa Fald skal regnes for Massekrav eller privilegeret Forbring. Dette faar imidlertid ingen Indflydelse paa nærværende Lovforslag.

2) Efter den om Gældsfragaafestilboer givne Regel kan der formentlig ikke være nogen Tvivl om, at Konkursboet, naar Husbonden i levende Live gaar fallit,

maa kunne fastholde Kontrakten, hvorimod der ikke habes nogen til Lyendelovens § 38 og Konkurslovens § 17 svarende Regel om, at det uden videre indtræder i denne.

Forholdet omfattes da af Konkurslovens § 16. Lyendet kan altsaa — det forudsættes, at Lyendeforholdet er traadt i Virksomhed — straks forlange Bæstet af Boet, om dette vil fortsætte Forholdet eller ikke.

Svarer Boet bekræftende, faar Lyendet et Massekrav for Fremtiden og for For tiden, i alt Fald privilegeret Forbring.

Afstediger Boet senere ulovligt Lyendet, faar dette Massekrav paa Erstatning efter Lyendelovens § 46.

Svarer Boet benægtende, eller afgives der intet Svar, er Lyendet berettiget til straks at forlade Lyendestien og kan fordre Erstatning, jfr. Konkurslovens § 16 i Slutningen, som maa beregnes efter Lyendelovens § 46, og dette Krav er privilegeret efter Konkurslovens § 33 II. f.

3) Der er næppe heller Tvivl om, hvordan Retsmellembærendet stiller sig i Tilfælde af individuel Retsforfølgning. Naar en saadan bevirker, at den Bedrift, hvortil Lyendet er fæstet, ophører